

HET HUIS WAAR NIEMAND EEN STEEK WIL LATEN VALLEN

TWEE VRIENDINNEN
EN HUN BIBLIOTHEEK VOOR
BIJZONDER BREIWERK

Het begon met een herenhuis dat te groot was en een passie die uit de hand liep. Intussen werken twee vriendinnen in die Brusselse woning aan een bibliotheek van bijzonder breigoed – een mix van vintage vondsten, handwerk en designerstuks. Kopen kan niet, even ontlenen voor verder onderzoek wel, en dus is dit vooral een wonderlijke inspiratiebron voor ontwerpers en stylisten.

Door: **Maya Toebe** Foto's: **Eva Donckers**

'Dit is een witte jurk van Ierse kant uit 1920. En aan die muur hangt een jurk van Mary Farrin, de breigoedontwerpster van haar tijd, al heeft het ook wel iets weg van een kwal. Wat vind je van dit monsterachtige, fluogroene vest? Fantastisch toch!' Justine Glanfield en Céline Martin leven helemaal op wanneer ze hun Knit Archive tonen. Met fonkelende ogen toveren ze de ene na de andere parel uit de rekken: van een lange rok van Alexander McQueen tot een helmachtige muts. We bevinden ons op de bovenste verdieping van een statig huis in het zuiden van Brussel, vlak bij de oude woning van Victor Horta, maar zodra je de trap op loopt, lijkt het alsof je op een geheime stockverkoop beland bent, waar de vondsten voor het rapen liggen. Toch is dat niet het opzet van The Knit Archive: hier wordt niets verkocht. Elk stuk dat de deuren van dit pand verlaat, keert ook weer

terug naar de wereld van Justine en Céline. Het is ook geen standaard kledingbibliotheek. The Knit Archive richt zich niet op gebruikers, maar op ontwerpers en stylisten die gespecialiseerd zijn in breigoed en nieuwe ideeën willen opdoen. Ze kunnen er in de rekken snuisteren, brainstormen in de creatieve ruimtes, stuks uitleen voor verder onderzoek en trendadviezen krijgen van de twee oprichtsters.

NIET OPBERGEN, MAAR DELEN

Zo'n vijftien jaar geleden kocht Justine het huis waar The Knit Archive zich bevindt. Via omwegen langs Londen en Parijs, en jobs bij Burberry en Lacoste, belandde ze in Brussel. 'Na de renovatie van de woning besefte ik dat die veel te groot is voor mij en mijn zoon. Bovendien kreeg ik enkele jaren later een baan in Hamburg als hoofdontwerpster van het label Closed, waardoor ik nu maar een keer per maand naar België kom.' Gelukkig had Justine niet alleen twee lege verdiepingen, maar ook een gigantische breigoedverzameling. 'Sinds ik in 1995 in de modesector ben begonnen te werken, is mijn collectie alleen maar blijven groeien. Toch besefte ik pas hoeveel ik verzameld had toen ik verhuisde en mijn spullen even bij een vriendin mocht zetten. Stond ik daar ineens met tientallen zakken.' (lacht) De ontwerpster had de kleren gewoon in dozen op de zolderverdiepingen kunnen bewaren, maar dat vond ze zonde. 'Het zijn zo'n mooie stukken. Ik wilde ze niet opbergen, maar juist delen.' Zo liep ze al enkele jaren rond met de droom om een breigoedarchief te beginnen, toen ze op haar verjaardagsfeestje Céline leerde kennen. Zij was de perfecte partner voor het archiefproject en ze gaf het dwijtje in de rug dat Justine nodig had.

Céline deelt de ongetemde liefde voor mooi brei-

goed. De Brits-Belgische ontwerpster begon haar carrière als interieur- en decordesigner, belandte gaandeweg in het ontwerpsteam van Chanel en werkt nu voor het Belgische juwelmerk Fabienne Kriwin. Ontwerpen is veel meer dan een job voor haar. 'Ik denk dat die passie in mijn genen zit. Mijn Engelse grootmoeder was hoedenmaakster en naalde al haar kleren zelf. Ook mijn Belgische grootmoeder was altijd heel chic gekleed. Bovendien waren mijn oma's, net als ik, dol op rommelmarkten en hielden ze alles bij. Weet je wat ik zo mooi vind aan kleding en zeker aan breiwerk? Het is een soort tijdscapsule waarin decennia aan herinneringen vervat zitten. Kleren zijn niet alleen een uitdrukking van emoties, de draden brengen je ook ver terug in de geschiedenis.'

TRUIEN IN DE DIEPVRIEZER

Met twee privécollecties én een neus voor buitengewoon breigoed hebben de oprichtsters van The Knit Archive een schatkist in handen. Het archief bevat een mix van vintage vondsten, handwerk en designerstuks. 'Alles kan inspirerend zijn: eyecatchers, grote kabeltruien, macramé-riemen, sokken met een coole steek, vreemde handschoenen, een vinderdas... Dit is een mix van dingen die breigoedontwerpers met verschillende stijlen kan interesseren', zegt Céline.

Die klanten komen helemaal uit Parijs, Londen, New York en Milaan. Namen willen ze niet noemen, maar uit hun drukke agenda blijkt dat er meer dan genoeg vraag is. 'In het snelle modesysteem ligt er veel druk op de ontwerpers. Er is nood aan plekken zoals deze, waar ze een stapje achteruit kunnen zetten. Hier kunnen ze neuzen tussen de kledingrekken, boeken en mappen met steekproeven om inspi-

ratie op te doen voor de nieuwe collecties. Soms kan een kleine maar opmerkelijke steek al iets in gang zetten', vertelt Justine. 'Het is fantastisch wanneer je de puzzelstukjes in elkaar ziet vallen in hun hoofd.'

De ontwerpers en stylisten komen meestal voor een dagje naar het archief, wat ze combineren met een bezoek aan de vintage winkels in de buurt. 'Toch merken we dat de afstand een drempel blijft', vertelt Céline. 'Daarom komen er in de toekomst misschien pop-ups in het buitenland en we zijn ook van plan om een bed & breakfast te maken bij het archief. Zo kunnen de ontwerpers langer in de bibliotheek rondkijken en het meeste halen uit hun bezoek aan Brussel.'

De vraag is natuurlijk of er binnenkort nog plaats is voor een bed & breakfast, want het archief blijft groeien. 'We krijgen het niet over ons hart om kledingstukken te verkopen. Misschien doen we dan een stuk weg waar een ontwerper dan weer een hele collectie rond kan opbouwen', zegt Justine. 'Tegetlijk kunnen we niet stoppen met verzamelen. Soms zeg ik tegen Céline dat ze echt niets meer mag kopen, waarna ik zelf terugkom met twee nieuwe sweaters. Als het zo doorgaat, zal ik nog tussen de kledingrekken moeten slapen.' Justine lacht, maar haar voorstelling lijkt al uit te komen. Ze loopt naar de diepvriezer in de hoek van de keuken en haalt er de twee nieuwe truien uit. Die blijven daar nog een maand zitten. Zogezegd om de motten te doden, maar wie weet waar er nog kledingstukken verstopt zijn.

*Alleen te bezoeken op afspraak,
theeknitarchive.com*

THUISZORG VOOR JE MOOIESTE TRUIEN

We vroegen aan Justine Gianfield van The Knit Archive hoe we zelf thuis als volleeerde archivariissen voor ons breigoed kunnen zorgen, en dit zijn haar belangrijkste tips.

1. Kasjmier was je zo weinig mogelijk. Leg het na het dragen (horizontaal) op een wasrekje en laat het zo verluchten. Te veel wassen maakt de vezels kapot.
2. Kostbare stukken pakken we in met krantenpapier voor we ze in de kast opbergen. Motten houden niet van drukinkt. (Geleerd van mijn moeder!)
3. Als je een wollen stuk tweedehands koopt, steek het dan in de diepvriezer voor een quarantaine van pakweg een week. Dat schakelt motten en eventuele andere beestjes uit.
4. Van breigoed wordt vaak gezegd dat je het met de hand moet wassen, maar ik wil niet mijn hele leven met mijn truien in de badkamer doorbrengen en ik gebruik graag het wolprogramma van een degelijke, moderne wasmachine. Blijf wel voorzichtig met de dosering van het wasmiddel: te veel en je maakt de wolvezels kapot.
5. Pluizen hoort er gewoon bij als je een gezond, natuurlijk zacht, gareen hebt. Ik verwijder het door het lichtjes af te scheren met een scheermesje.

Justine Glanfield (links)
en Céline Martin